

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa A.S.
przeciwko Szkole Podstawowej nr (...) w N.
o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Z.
z dnia 11 czerwca 2013 r., sygn. akt IV Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z. wyrokiem z dnia 11 czerwca 2013 r. oddalił apelację powódki A.S. od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy w N. z dnia 13 września 2011 r. oddalającego powództwo przeciwko Szkole Podstawowej Nr (...) w N. o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne.

Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy przeprowadził prawidłowe postępowanie dowodowe, z którego wywiódł logiczne wnioski, że nie było możliwe przydzielenie powódce pełnego pensum dydaktycznego bez odbierania godzin nauczycielom, którzy już tego pensum nie mają albo utraciliby je po zabraniu tych godzin. W konsekwencji wypowiedzenie powódce stosunku pracy nastąpiło wobec niemożności dalszego zatrudnienia jej w pełnym wymiarze w rozumieniu art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z

2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.). Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił, że w roku 2010 i 2011 w pozwanej Szkole nastąpiły zmiany organizacyjne, które spowodowały niemożność zapewnienia pełnego pensum dla wszystkich polonistów. W roku szkolnym 2011/2012 zmienił się ramowy plan nauczania. Dlatego u pozwanej doszło do zmian organizacyjnych powodujących zmianę planu nauczania uniemożliwiającą dalsze zatrudnianie powódki w pełnym wymiarze zajęć, a zatem uzasadnione było zastosowanie przez pozwaną art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela. Sąd Okręgowy wskazał, że wybór nauczyciela do rozwiązania stosunku pracy - w razie spełnienia przesłanek z tego przepisu może być zakwestionowany przez sąd jedynie w przypadku oceny, że był on dowolny lub dyskryminujący. Sąd Rejonowy dokonał wymaganej oceny kryteriów wyboru powódki do zwolnienia spośród kilku nauczycieli w zakresie wyników uzyskanych przez uczniów, wykazując, że powódka odbiegała pod tym względem od innych nauczycieli. Pozwana miała zastrzeżenia do pracy powódki, gdyż jej sumienność, punktualność, wykonywanie obowiązków, odpowiedzialność nie były należyte, „a okres pracy uzasadniał zwolnienie powódki w trybie art. 20 Karty Nauczyciela”.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła naruszenie: 1/ art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela przez błędną wykładnię i uznanie, że zmiana przydziału godzin pomiędzy poszczególnych nauczycieli języka polskiego spowodowana zmianą ogólnej liczby godzin zajęć w danej klasie wyczerpuje ustawową przesłankę zmiany planu nauczania i pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym, uzasadniającym podjęcie decyzji o rozwiązaniu z nauczycielem stosunku pracy na podstawie tego przepisu, 2/ art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela przez nieprawidłowe zastosowanie i niedostateczne wyjaśnienie przez Sąd drugiej instancji stanu faktycznego sprawy, „co jest niezbędne do ustalenia czy zaszły przesłanki uzasadniające rozwiązanie z powódką stosunku pracy, tj. pominięcie przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego mającego na celu wskazanie czy w ogóle zaistniała przesłanka zmiany planu nauczania i czy pozostawała w związku przyczynowo-skutkowym z brakiem możliwości dalszego zatrudniania powódki w szkole, na czym konkretnie polegała ta ewentualna zmiana i kiedy wystąpiła”. Skarżąca zarzuciła też naruszenie prawa procesowego przez „niezgodne z prawem procesowym (art. 233 § 1 kpc) ustalenie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia,

poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego i brak konkretnego wskazania okoliczności uzasadniających zastosowanie art. 20 ust. 1 pkt 2 KN”. Okolicznością uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest potrzeba wykładni art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela w odniesieniu do przesłanki „zmiana planu nauczania”, a także występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, „czy zawarty w art. 20 ust. 1 pkt 2 KN zwrot ‘zmiana planu nauczania’ należy utożsamiać z pojęciem ‘ramowego planu nauczania’ (jak wskazuje Sąd Okręgowy w swym uzasadnieniu) czy też ‘szkolnego planu nauczania’, które to pojęcia zostały zdefiniowane w przepisach wykonawczych prawa oświatowego? (rozporządzenie MENiS z dnia 12.02.2002 r. oraz rozporządzenie MEN z dnia 07.02.2012 r.). Jaki jest zakres pojęciowy użytego przez ustawodawcę w art. 20 ust. 1 pkt 2 KN zwrotu ‘zmiana planu nauczania’?”

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie jej apelacji od wyroku przez zmianę wyroku Sądu Rejonowego, tj. przywrócenie skarżącej do pracy w pozwanej na poprzednich warunkach, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

W odpowiedzi na skargę pozwana wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie od skarżącej na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie skargowe według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie nadawała się do merytorycznego rozpoznania. Wprawdzie można oprzeć ten środek zaskarżenia na naruszeniu przepisów postępowania, (jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy), ale taką podstawą nie mogą stanowić zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.), w tym powołany w podstawie skargi art. 233 k.p.c. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, art. 233 § 1 k.p.c. określa kryteria oceny wiarygodności i mocy dowodów i dlatego zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. nie może być podstawą zarzutu skargi kasacyjnej (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2011 r., II UK 205/10, LEX nr 785670, z dnia 22 kwietnia 2010 r., III UK 84/09, LEX nr 602075; z dnia 7 kwietnia 2010 r., II UK

177/09, LEX nr 599767; z dnia 8 marca 2010 r., II PK 260/09, LEX nr 590229; z 18 lutego 2010 r., III SK 24/09, LEX 578155; z dnia 20 stycznia 2010 r., II PK 178/09, LEX nr 577829 z dnia 26 kwietnia 2006 r., V CSK 11/06, LEX nr 230204).

Nieskuteczność tego proceduralnego zarzutu skargi kasacyjnej, który nie poddawał się weryfikacji kasacyjnej, jak też brak innych skutecznych proceduralnych podstaw skarg kasacyjnych, sprawiały, że Sąd Najwyższy był związany miarodajnym ustaleniem faktycznym oraz kontestowaną oceną prawną, która usuwała się spod rozeznania kasacyjnego (art. 398³ § 3 k.p.c.), że „w pozwanej szkole doszło do zmian organizacyjnych powodujących zmianę planu nauczania uniemożliwiającą dalsze zatrudnianie nauczyciela - powódki w pełnym wymiarze zajęć”. W konsekwencji nie doszło do naruszenia materialnoprawnych podstaw przedmiotowej skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).